

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Szwałd
Protokolant:	Dorota Korzec

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016 r. w Krośnie

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W.**

przeciwko **T. K. (1), M. Z. (1) i R. P. (1)**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego T. K. (1) na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. kwotę 30 zł (słownie: trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2015r. do dnia zapłaty

II zasądza od pozwanego M. Z. (1) na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. kwotę 30 zł (słownie: trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2015r. do dnia zapłaty

III zasądza od pozwanego R. P. (1) na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. kwotę 30 zł (słownie: trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2015r. do dnia zapłaty

IV w pozostałym zakresie powództwo przeciwko pozwanemu T. K. (1) oddala

V w pozostałym zakresie powództwo przeciwko pozwanemu M. Z. (1) oddala

VI w pozostałym zakresie powództwo przeciwko pozwanemu R. P. (1) oddala

VII zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. na rzecz pozwanego T. K. (1) kwotę 450 zł (słownie: czterysta pięćdziesiąt złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu

VIII zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. na rzecz pozwanego M. Z. (1) kwotę 450 zł (słownie: czterysta pięćdziesiąt złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu

IX zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. na rzecz pozwanego R. P. (1) kwotę 450 zł (słownie: czterysta pięćdziesiąt złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu.

wyroku z dnia 28 stycznia 2016 roku

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w pozwach przeciwko pozwanym: T. K. (1), M. Z. (1) oraz R. P. (1), wniósł o zasądzenie od pozwanych kwot odpowiednio od T. K. (1) kwoty 1 742 zł, M. Z. (1) kwoty 1 720 zł, R. P. (1) kwoty 1 712 zł, wszystkie z ustawowymi odsetkami od 5 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W jednobrzmiących uzasadnieniach pozwów powód podniósł, że pozwani w 2010 r. wnieśli do Sądu Rejonowego pozwy o ustalenie istnienia stosunku pracy i zapłatę. Pozwanym była firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W tym czasie nastąpiła zmiana pracodawcy i przejęcie pracowników tej firmy przez powoda. W tej sprawie prowadzonych było kilka postępowań sądowych. W wyniku wznowienia postępowania i zmiany prawomocnego wyroku z Sądu Okręgowego w Krośnie powód wypłacił pozwanym należności zasądzone przez sąd I instancji wyrokiem z dnia 7 lipca 2010 r. sygn. akt IV P 4/10. Powód prowadził korespondencję z pełnomocnikiem pozwanych odnośnie wysokości należności wypłaconych w zakresie wynagrodzenia netto, odsetek ustawowych ze wskazaniem na ich częściowe przedawnienie. Pozwani, mimo że powód wypłacił należności z tytułu wynagrodzenia netto, nieprzedawnionych odsetek ustawowych, jak również kosztów procesu, wszczęli przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne. Egzekucja została jednak bezzasadnie wszczęta, bowiem powód przed jej wszczęciem uiścił w całość należności główne na rzecz pozwanych, całość kosztów procesu i nieprzedawnione odsetki. Wyrok z 17 grudnia 2010 r. stał się prawomocny, zatem bieg przedawnienia roszczenia odsetek należy liczyć według zasad wynikających z art. 118 k.c. i art. 125 § 1 k.c. z których wynika trzyletni termin przedawnienia. Powód dochodzi od pozwanych należności bezzasadnie przez nich wyegzekwowane w postępowaniu egzekucyjnym. Roszczenie to stanowi odszkodowanie za szkodę wyrządzoną powodowi bezprawnym działaniem pozwanych. Przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego zobowiązanie powoda względem pozwanych z tytułu należności głównej, tj. wynagrodzenia, kosztów procesu, nieprzedawnionych odsetek, wygasło wskutek ich dobrowolnej zapłaty. W odniesieniu do części odsetek, powód podniósł zarzut przedawnienia, zatem takie roszczenie nie mogło być przymusowo dochodzone. Dlatego kierowanie sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego nie było uzasadnione. Powód nie mając możliwości wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego, z uwagi na całkowite zaspokojenie roszczenia, swoje roszczenie wywodzi z faktu nieuprawnionego wyegzekwowania należności przez pozwanych

W odpowiedzi na pozwy pozwani: T. K. (1), M. Z. (1) i R. P. (1) wnieśli o oddalenie powództw w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozwy pozwani zarzucili, że na skutek prowadzonego postępowania egzekucyjnego uzyskali wyłącznie należną im kwotę tytułem wynagrodzenia za okres styczeń – czerwiec 2010 r. wraz z ustawowymi odsetkami – zgodnie z wyrokami Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w Krośnie. Powodem wszczęcia egzekucji było nierespektowanie przez powoda treści wyroku i unikanie zapłaty części należności. Powód od początku unikał zapłaty całości należności wynikającej z wyroków sądów. Początkowo powód zapłacił 11 sierpnia 2015 r. na rzecz pozwanych część należności tytułem ustawowych odsetek, należności głównej i kosztów postępowania. Pełnomocnik pozwanych wezwał powoda o uzupełnienie zapłaty. Na skutek wezwania powód dokonał dopłaty, jednakże nie była to cała należna kwota, pomniejszająca wynagrodzenie o 30 zł. W związku z tym pozwani skierowali wniosek egzekucyjny o zapłatę brakującej części wynagrodzenia w wysokości 30 zł. W związku z częściową zapłatą tytułem ustawowych odsetek, pozwani skierowali do komornika sprawę o zapłatę brakującej części należności w wysokości 1 343,94 zł, nie godząc się jednocześnie z argumentami powoda dotyczącą przedawnienia części ustawowych odsetek. Zdaniem pozwanych jest niedopuszczalne, a nadto sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, powoływanie się przez powoda na przedawnienie części ustawowych odsetek, w sytuacji kiedy obowiązek zapłaty należności głównej i tym samym odsetek został przez sąd prawomocnie stwierdzony dopiero w dniu 17 lipca 2015 r. Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2010 r. sygn. IV Pa 49/10 sąd oddalił powództwo pozwanych względem powoda. Powód miał możliwość brania udziału w sprawie apelacyjnej 17 lipca 2015 r. i podnoszenia zarzutu ewentualnego przedawnienia części odsetek.

Nie uczynił tego, zatem zarzut należy uznać za spóźniony. Podnoszenie tego zarzutu dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego jest całkowicie nieuzasadnione oraz sprzeczne treścią wyroku z dnia 17 lipca 2015 r.

Postanowieniem z dnia 30 października 2015 r. sąd zarządził w trybie art. 219 połączyć sprawy przeciwko pozwanym T. K. (1), M. Z. (1) i R. P. (1) do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. IV P-Pm 401/15 i rozpoznać sprawę z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Bezspornym jest, że pozwani wszczynając egzekucję komorniczą przeciwko powodowi bezpodstawnie zażądali od powoda kwoty po 30 złotych dla każdego z pozwanych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 7 lipca 2010 r. sygn. akt IV P 4/10 w pkt. I do III ustalił, że powodów (pозwanych w niniejszej sprawie) łączy z (...) – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. począwszy od 1 stycznia 2010 r. umowa o pracę na stanowisku pracownika ochrony na warunkach określonych w umowie o pracę, która do 31 grudnia 2009 r. łączyła powodów z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.. W pkt. IV wyroku Sąd zasądził od pozwanego (powoda w niniejszej sprawie) (...) – (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powodów (pозwanych w niniejszej sprawie) wynagrodzenie za czas pozostawania w gotowości do pracy, tj. każdemu po 1.276 zł. W pkt. V wyroku Sąd oddalił powództwo wobec (...) w T.. W pkt. VI wyroku sąd stwierdził, że strony ponoszą koszty procesu w dotychczasowym zakresie.

Powyższy wyrok zaskarżył pozwany (powód w niniejszej sprawie) (...) – (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w R. w części uwzględniającej powództwo w stosunku do tego pozwanego i rozstrzygającej o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie wyrokiem z dnia 17 grudnia 2010 r. sygn. akt IV Pa 49/10 zmienił zaskarżony wyrok w pkt. I, II, III, IV i VI w ten sposób, że oddalił powództwa powodów (pозwanych w niniejszej sprawie) względem (...) – (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w R., nie obciążając powodów kosztami postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy w Krośnie wyrokiem z dnia 17 lipca 2015 r. sygn. akt IV Pa 78/14 na skutek skargi powodów (pозwanych w niniejszej sprawie) o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 17 grudnia 2010 r. sygn. akt IV Pa 49/10 zmienił zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że oddalił apelację zasądzając od pozwanego (powoda w niniejszej sprawie) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powodów (pозwanych w niniejszej sprawie) kwoty po 520 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

W piśmie z dnia 28 lipca 2015 r. pełnomocnik pozwanych wezwał powoda do zapłaty na rzecz każdego z pozwanych kwot po 1 276 zł z ustawowymi odsetkami od 11 lutego, 11 marca, 11 kwietnia 11 maja i 11 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty, kwoty 978 zł z ustawowymi odsetkami od 11 lipca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 520 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Dnia 11 sierpnia 2015 r. powód dokonał przelewu na rzecz pozwanego R. P. (1) kwot: 5 125,79 tytułem należności głównej, 520 zł tytułem kosztów postępowania oraz 3 494 zł tytułem odsetek. Dnia 24 sierpnia 2015 r. powód dokonał przelewu na rzecz R. P. (1) kwoty 398 zł tytułem należności głównej.

Dnia 11 sierpnia 2015 r. powód dokonał przelewu na rzecz pozwanego T. K. (1) kwoty: 5 126,79 zł tytułem należności głównej, 3 494 zł tytułem odsetek i kwoty 520 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dnia 24 sierpnia 2015 r. powód dokonał przelewu na rzecz pozwanego T. K. (1) kwoty 428 zł tytułem należności głównej.

Dnia 11 sierpnia 2015 r. powód dokonał przelewu na rzecz pozwanego M. Z. (1) kwot: 5 126,79 zł tytułem należności głównej, 3 494 zł tytułem odsetek i 520 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dnia 25 sierpnia 2015 r. powód dokonał przelewu na rzecz M. Z. kwoty 398 zł z tytułu należności głównej.

W pismach z dnia 16 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. sygn. akt Km (...), Km (...), Km (...) zawiadomił dłużnika (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z wniosków T. K. (1), M. Z. (1) oraz R. P. (1) w celu wyegzekwowania należności:

- 30 zł – należność główna,
- 1 344,23 zł - odsetki na dzień 16 września 2015 r.,
- 60 zł - koszty procesu,
- 45 zł – tytułem należności adwokackich oraz koszty postępowania egzekucyjnego.

Dnia 21 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. dokonał przelewu na rzecz R. P. kwoty 1 374,23 zł.

Dnia 21 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. dokonał przelewu na rzecz T. K. kwoty 1 374,23.

Dnia 22 września Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. dokonał przelewu na rzecz M. Z. (1) kwoty 1 374,23 zł.

Dnia 28 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. zakończył postępowania w sprawie sygn. akt Km (...), Km (...), Km (...) wobec zapłaty.

(dowód: wyrok z 7.07.2010 r. k.16-17, wyrok z 17.12.2010 r. k.27, wyrok z 17.07.2015 r. k.32, wezwanie z 28.07.2015 r. k.35-36, postanowienia z 28.09.2015 r. k.45,104,126, zawiadomienia z 16.09.2015 r. k.46,108,127, potwierdzenia transakcji k.178-188)

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, których wiarygodność nie budzi wątpliwości, a strony im nie zaprzeczyły.

Zgodnie z art. 291 § 5 k.p. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem organu powołanego do rozstrzygnięcia sporów, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą w trybie określonym w kodeksie przed takim organem, ulega przedawnieniu z upływem 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia lub zawarcia ugody.

Przepis art. 291 § 5 k.p. przewiduje szczególny, dziesięcioletni okres przedawnienia mający zastosowanie do roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem organu powołanego do rozstrzygnięcia sporów, jak również roszczeń stwierdzonych ugodą zawartą w trybie określonym w kodeksie pracy przed takim organem.

W przedmiotowej sprawie powód dochodzi od pozwanych zwrotu jego zdaniem niezasadnie ściągniętych w drodze egzekucji komorniczej należności, łącznie od T. K. (1) – 1 742 zł, M. Z. (1) - 1 720 zł oraz od R. P. (1) 1 712 zł.

Z tej kwoty jedynie należność główna wysokości 30 zł została niezasadnie ściągnięta. Pozwany oświadczył od protokołu rozprawy w dniu 28 stycznia 2016r., że różnica w kwotach netto wypłaconych pozwanym wyniknęła stąd, iż pozwany T. K. dojeżdżał do pracy, dlatego w jego przypadku wyższe były koszty uzyskania przychodu, a mniejsza zaliczka na podatek dochodowy. W tym przypadku była to kwota 223 zł. W przypadku natomiast pozostałych dwóch pozwanych - nie dojeżdżali oni do pracy, a więc niższy był koszt uzyskania przychodów, a wyższa zaliczka na podatek dochodowy w wysokości 253 zł. Tę okoliczność pozwani przyznali.

Twierdzenia powoda o przedawnieniu części żądanych odsetek jest nieuzasadnione.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 10 kwietnia 2013 r. II PK 272/12 wskazał, że „zgodnie z art. 300 k.p., w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy. Kwestię przedawnienia roszczeń ze stosunku

pracy reguluje art. 291 § 1 k.p., przewidując termin trzyletni od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.(...) W ocenie składu orzekającego w niniejszej sprawie, nie istnieją żadne powody ku temu, aby w sytuacji, gdy podstawa prawna określonego żądania znajduje się w przepisach prawa pracy, do jego przedawnienia stosować przepisy kodeksu cywilnego. Inaczej rzecz ujmując, stwierdzić należy, że przedawnienie roszczeń w sprawach mających swe źródło w przepisach prawa pracy jest kwestią uregulowaną w prawie pracy, a tym samym nie ma podstaw do sięgania w tym zakresie do art. 117 k.c. i następnych. Stan sprawy nieuregulowanej w prawie pracy występuje bowiem wówczas, gdy określona sytuacja faktyczna doniosła prawnie lub pewien wycinek takiej sytuacji nie znajduje rozstrzygnięcia w normach prawa pracy. (...) Warunek nieuregulowania można uznać za spełniony, gdy w całym systemie prawa pracy brak jest w ogóle określonej instytucji prawnej, bądź nie ma przepisów dotyczących określonej sprawy".

W świetle takiego wyjaśnienia Sądu Najwyższego w sprawie nie mogą mieć zastosowania przepisy kodeksu cywilnego, w tym art. 125 § 1 z którego wynika, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Kodeks pracy posiada samoistne uregulowania dotyczące przedawnienia roszczeń. Przedawnienie roszczeń uregulowane jest w Dziale Czternastym kodeksu pracy.

Porównanie art. 125 § 1 kc. z art. 291 § 5 kp. pozwala dostrzec doniosłą różnicę z punktu widzenia przedmiotowej sprawy pomiędzy tymi przepisami.

W art. 125 § 1 kc. przewidziany został wyjątek od 10 letniego okresu przedawnienia roszczeń stwierdzonych prawomocnym wyrokiem i dotyczy on roszczeń okresowych stwierdzonych prawomocnym wyrokiem należnych w przyszłości.

W art. 291 § 5 kp takiego wyjątku obejmującego roszczenia okresowe nie ma. Zgodnie z tym przepisem wszystkie roszczenia stwierdzone prawomocnym orzeczeniem (wyrokiem) sądu ulegają przedawnieniu 10 letniemu.

Jak powyżej zauważono przepis art. 291 § 5 k.p. w zakresie roszczeń stwierdzonych wyrokiem sądowym przewiduje 10 - letni termin przedawnienia roszczeń. A zatem, gdyby nawet przyjąć najwcześniej wydany wyrok, tj. w dniu 7 lipca 2010 r. pod sygn. akt IV P 4/10 nie upłynął jeszcze termin przedawnienia stwierdzonych w nim roszczeń w tym roszczeń okresowych (odsetek).

Dodatkowo sąd zauważa, że dopiero wyrok z 17 lipca 2015r. w sprawie IV Pa 78/14 „uprawomocnił” roszczenie pozwanych (powodów w tamtej sprawie) wobec powoda (pозwanego w tamtej sprawie). Do czasu wydania wyroku z 17 lipca 2015r. roszczenie to nie było prawomocnie stwierdzone wyrokiem z 7 lipca 2010r. w sprawie IV P 4/10. Do czasu wydania wyroku z 17 lipca 2015r. prawomocnym było stwierdzenie, że pozwanym (powodom w tamtej sprawie) nie przysługują wobec powoda (pозwanego w tamtej sprawie) dochodzone w tamtej sprawie roszczenia.

Art. 291 § 5 kp. mówi o roszczeniu stwierdzonym a nie o roszczeniu, które nie zostało stwierdzone.

Mając powyższe na uwadze sąd zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwoty po 30 zł. W pozostałym zakresie sąd powództwa oddalił.

W związku z tym, że w rezultacie powód przegrał proces o kosztach sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. /Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm./ w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i zasądził od powoda na rzecz pozwanych kwoty po 450 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Kwoty te stanowią minimalną stawkę wynagrodzenia adwokata.